

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเกี่ยวกับตนเองและความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษากรณีนักเรียนอาชีวะชายที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรงของนักเรียนอาชีวะชายที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท และกระบวนการสร้างความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาค่าการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวะชาย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนอาชีวะชาย อายุระหว่าง 15-18 ปี ที่มีประวัติการเข้าร่วมเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอย่างน้อยตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป และอยู่ในครอบครัวที่มารดาเป็นเหยื่อการใช้ความรุนแรงของบิดา จำนวนทั้งสิ้น 10 ราย ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำเอากระบวนการทัศนของการแสวงหาความรู้จากธรรมชาติ (Naturalistic Inquiry) มาใช้ในการศึกษา วิธีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ การศึกษาจากการวิจัยภาคสนาม โดยใช้วิธีเทคนิควิจัยสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตการณ์ การใช้แบบสอบถามและการเยี่ยมบ้าน และการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาจัดเรียงตามหมวดหมู่ตามหัวข้อที่ได้ตั้งไว้ และการใช้คำมีขนิมิตในกรณีการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอข้อมูลในลักษณะการพรรณนาความเรียงเป็นรายกรณี

5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 16-18 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 2 แผนกโยธา เคยเข้าร่วมการทะเลาะวิวาทตั้งแต่ 20 ครั้งขึ้นไป สาเหตุของการเข้าร่วมทะเลาะวิวาทมาจากหลายสาเหตุ เช่น รุนพี่พาไปมีเรื่อง เข้าช่วยเหลือเพื่อน ถูกดักทำร้าย ปองกันตัว และแก้แค้น สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดามีอายุระหว่าง 38-51 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 6,000-90,000 บาท มีจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันอยู่ระหว่าง 2-3 คน ความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันอยู่เป็นประจำ และบิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา

5.1.2 การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของมารดา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ให้ข่าวสำคัญทุกรายอยู่ในครอบครัวที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดาด้วยกันทุกคน ซึ่งจากผลของการศึกษา สามารถสรุปถึงสาเหตุการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของมารดาของผู้ให้ข่าวสำคัญในแต่ละรายได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สาเหตุของการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของมารดา

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	สาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 1 บิ๊ก	การพนัน
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 2 ดี	เมาสุรา
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 3 โม่	ค้าขาย
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 4 วุฒิ	รายได้ไม่พอใช้
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 5 ปอน	ค้าขาย
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 6 แด	ความหึงหวง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 7 เบิ้ม	เมาสุรา
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 8 จอน	เครียดจากเรื่องงาน
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 9 นก	บิดามีนิสัยเป็นคนเจ้าระเบียบเผด็จการ
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 10 เต๋	บิดาเป็นคนอารมณ์รุนแรง

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของมารดาที่เกิดขึ้นในครอบครัวมีที่มาจากเรื่องการดื่มสุรา 2 ราย การค้าขาย 2 ราย ขณะที่เกิดจากการพนัน รายได้ไม่พอใช้ ความหึงหวง เครียดจากเรื่องงาน บิดามีนิสัยเป็นคนเจ้าระเบียบเผด็จการ และบิดาเป็นคนอารมณ์รุนแรง สาเหตุละ 1 ราย

จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้ให้ข่าวสำคัญโดยส่วนใหญ่จะมีการรับรู้สาเหตุการณ์ที่บิดาใช้ความรุนแรงกับมารดาที่เกิดขึ้นในครอบครัวเป็นเรื่องปกติ เนื่องจากได้เห็นการใช้ความรุนแรงของบิดาที่กระทำต่อมารดาอยู่เป็นประจำจนเกิดความเคยชิน แม้ว่าจะอยากให้คนในครอบครัวอยู่กันอย่างปกติสุข ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรงขึ้นก็ตาม ขณะที่ผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนน้อยมีการรับรู้ว่าการที่บิดาใช้กำลังต่อมารดาเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง รับไม่ได้กับเหตุการณ์ใช้ความรุนแรงดังกล่าวและคิดว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข

5.1.3 ความเห็นต่อความรุนแรง

ความเห็นต่อความรุนแรง ประกอบไปด้วย ความเห็นของผู้ให้ข่าวสำคัญที่มีต่อความรุนแรง ความเห็นของเพื่อนที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญในด้านการใช้ความรุนแรง และความเห็นของบิดามารดาที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญในด้านการใช้ความรุนแรง ซึ่งผลของการศึกษามีดังต่อไปนี้

5.1.3.1 ความเห็นของผู้ให้ข่าวสำคัญที่มีต่อความรุนแรง

ในการประเมินความเห็นของผู้ให้ข่าวสำคัญต่อความรุนแรง ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบประเมินค่าให้ผู้ให้ข่าวสำคัญเป็นคนประเมิน ประกอบไปด้วยข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อความรุนแรง จำนวน 10 ข้อความ แบ่งเป็นข้อความเชิงบวก 5 ข้อความ และเป็นข้อความเชิงลบ 5 ข้อความ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ข้อความเชิงบวก(P)

เกณฑ์การให้คะแนน	การแปลความหมาย
1.00 - 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.81 - 2.60	ไม่เห็นด้วย
2.61 - 3.40	เฉยๆ
3.41 - 4.20	เห็นด้วย
4.21 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความเชิงลบ (N)

เกณฑ์การให้คะแนน	การแปลความหมาย
1.00 - 1.80	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.81 - 2.60	เห็นด้วย
2.61 - 3.40	เฉยๆ
3.41 - 4.20	ไม่เห็นด้วย
4.21 - 5.00	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการประเมินความเห็นต่อความรุนแรงของผู้ให้ข่าวสำคัญในภาพรวม ได้ข้อสรุปตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นต่อความรุนแรงของผู้ให้ข่าวสำคัญในภาพรวม

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
1 บิดามารดามักสอนให้ฉันใช้เหตุผลแก้ไขปัญหากับเพื่อน (P)	3.30
2 บิดามารดาแสดงความพอใจทุกครั้งที่ฉันมาเล่าให้ฟังว่าได้ตอบโต้ด้วย ความรุนแรงกับคนที่มาทำร้ายฉัน (N)	3.00
3 เวลาที่ฉันมีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนและฉันขณะบิดามารดาจะแสดงความ ชื่นชมในตัวฉัน (N)	3.30
4 ฉันรู้สึกเฉยๆ เวลาที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันใช้กำลังเข้าทำร้ายกัน (N)	3.20
5 ฉันรู้สึกว่ามีความมั่นคงทางจิตใจ เมื่อเห็นบิดามารดาพูดคุยกันอย่างมี เหตุผลเวลาที่มีความเห็นไม่ตรงกัน (P)	4.30
6 ฉันคิดว่าครอบครัวที่มีความมั่นคง บิดามารดาไม่ควรใช้กำลังกัน คำกัน ให้ลูกเห็น (P)	4.30
7 ฉันรู้สึกเสียใจทุกครั้งที่ได้ชกต่อยกับผู้อื่น (P)	2.10
8 ลูกผู้ชายที่แท้จริงต้องพร้อมที่จะใช้กำลังเพื่อแก้ไขปัญหา (N)	2.20
9 การเรียนในสถาบันอาชีวศึกษาทุกคนต้องพร้อมที่จะมีเรื่องทะเลาะ วิวาทใช้ความรุนแรง (N)	2.00
10 ฉันอยากที่จะหลีกเลี่ยงจากการเหตุการณ์ทะเลาะวิวาททุกครั้ง ที่รุนแรง เพื่อนสั่งหรือชักชวนให้ฉัน ไปมีเรื่องทะเลาะวิวาท (P)	2.70
ความเห็นรวม	3.40

(P) หมายถึง ข้อความเชิงบวก

(N) หมายถึง ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญมีความเห็นต่อความรุนแรงในภาพรวมในระดับเฉยๆ ($\bar{X} = 3.40$) โดยข้อความเชิงบวกสำหรับการวัดความเห็นต่อความรุนแรง ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรก มีด้วยกันสองข้อความ ได้แก่ “ฉันรู้สึกว่ามีความมั่นคงทางจิตใจ เมื่อเห็นบิดามารดาพูดคุยกันอย่างมีเหตุผลเวลาที่มีความเห็นไม่ตรงกัน” และ “ฉันคิดว่าครอบครัวที่มีความมั่นคง บิดามารดาไม่ควรใช้กำลังกัน คำกันให้ลูกเห็น” โดยมีระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.30$) ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสอง คือ “บิดามารดามัก

สอนให้ฉันใช้เหตุผลแก้ไขปัญหากับเพื่อน” โดยมีระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับ
 เลขๆ ($\bar{X} = 3.30$) ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสาม คือ “ฉันอยากที่จะหลีกเลี่ยงจากการ
 เหตุการณ์ทะเลาะวิวาททุกครั้งี่รุ่นพี่ เพื่อนสั่งหรือชักชวนให้ฉันไปมีเรื่องทะเลาะวิวาท” โดยมี
 ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเลขๆ ($\bar{X} = 2.70$) และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับ
 สุดท้าย คือ “ฉันรู้สึกเสียใจทุกครั้งี่ไปชกต่อยกับผู้อื่น” โดยมีระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่
 ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.10$)

ขณะที่ข้อความเชิงลบสำหรับการวัดความคิดเห็นต่อความรุนแรง ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็น
 อันดับแรก คือ “เวลาที่ฉันมีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนและฉันชนะบิตามราคาจะแสดงความชื่นชมใน
 ตัวฉัน” โดยมีระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเลขๆ ($\bar{X} = 3.30$) ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูง
 เป็นอันดับสอง คือ “ฉันรู้สึกเฉยๆ เวลาที่บิตามราคาทะเลาะวิวาทกันใช้กำลังเข้าทำร้ายกัน” โดยมี
 ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเลขๆ ($\bar{X} = 3.20$) ข้อความที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ
 สาม คือ “บิตามราคาแสดงความพอใจทุกครั้งี่ฉันมาเล่าให้ฟังว่าได้ตอบโต้ด้วยความรุนแรงกับ
 คนที่มาทำร้ายฉัน” โดยมีระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเลขๆ ($\bar{X} = 3.00$) ข้อความที่
 มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสี่ คือ “ลูกผู้ชายที่แท้จริงต้องพร้อมที่จะใช้กำลังเพื่อแก้ไขปัญหา” โดยมี
 ระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 2.20$) และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยเป็น
 ลำดับสุดท้าย คือ “การเรียนในสถาบันอาชีวศึกษาทุกคนต้องพร้อมที่จะมีเรื่องทะเลาะวิวาทใช้
 ความรุนแรง” โดยมีระดับความคิดเห็นต่อข้อความนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 2.00$)

ในการประเมินความคิดเห็นต่อความรุนแรงของผู้ให้ข่าวสำคัญในแต่ละราย มีเกณฑ์ในการ
 ประเมินดังนี้ คือ

ความเห็นต่อความรุนแรงในระดับน้อย หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 คะแนน

ความเห็นต่อความรุนแรงในระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.68 คะแนน

ความเห็นต่อความรุนแรงในระดับมาก หมายถึง มีคะแนนเฉลี่ย 3.69 – 5.00 คะแนน

เนื่องจากในการประเมินความเห็นของผู้ให้ข่าวสำคัญต่อความรุนแรงนี้ เป็นการประเมิน
 ความเห็นในด้านลบ ดังนั้น เมื่อผลของการประเมินว่าผู้ให้ข่าวสำคัญมีความเห็นต่อความรุนแรงใน
 ระดับน้อย หมายความว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงมาก ในขณะที่
 ผู้ให้ข่าวสำคัญมีความเห็นต่อความรุนแรงในระดับมาก หมายความว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญมีแนวโน้มที่
 จะมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงน้อย

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความเห็นต่อความรุนแรงของผู้ให้ข่าวสำคัญในแต่ละราย

ข้อความ	ผู้ให้ข่าวสำคัญ									
	1 บิก	2 ดี	3 โม	4 วุฒิ	5 ปอน	6 แต	7 เบิ้ม	8 จอ	9 นก	10 เต้
1 บิดามารดามักสอนให้ฉันใช้เหตุผลแก้ไขปัญหากับเพื่อน	2	3	4	2	4	2	3	5	4	4
2 บิดามารดาแสดงความพอใจทุกครั้งที่ฉันมาเล่าให้ฟังว่าได้ตอบโต้ด้วยความรุนแรงกับคนที่มาทำร้ายฉัน	2	1	4	3	3	2	4	3	4	4
3 เวลาที่ฉันมีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนและฉันชนะบิดามารดาจะแสดงความชื่นชมในตัวฉัน	3	2	4	3	3	2	4	4	4	4
4 ฉันรู้สึกเฉยๆ เวลาที่บิดามารดาทะเลาะวิวาท กันใช้กำลังเข้าทำร้ายกัน	2	3	3	3	4	3	3	3	4	4
5 ฉันรู้สึกว่ามีคามมั่นคงทางจิตใจ เมื่อเห็นบิดามารดาพูดคุยกันอย่างมีเหตุผลเวลาที่มีความเห็นไม่ตรงกัน	4	4	5	4	4	4	5	4	4	5
6 ฉันคิดว่าครอบครัวที่มีความมั่นคง บิดามารดาไม่ควรใช้กำลังกัน คำกั้น ให้ลูกเห็น	4	4	5	4	5	4	5	4	4	4
7 ฉันรู้สึกเสียใจทุกครั้งทีไปชกต่อยกับผู้อื่น	2	1	3	3	2	1	2	2	3	2
8 ลูกผู้ชายที่แท้จริงต้องพร้อมที่จะใช้กำลังเพื่อแก้ไขปัญหา	1	1	3	2	2	1	1	4	2	5
9 การเรียนในสถาบันอาชีวศึกษาทุกคนต้องพร้อมที่จะมีเรื่องทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรง	1	2	2	2	2	1	1	3	1	5
10 ฉันอยากที่จะหลีกเลี่ยงจากการเหตุการณ์ทะเลาะวิวาททุกครั้งทีรุ่นพี่/เพื่อนสั่งหรือชักชวนให้ฉันไปมีเรื่องทะเลาะวิวาท	2	2	3	3	3	2	2	3	3	4
คะแนนรวม	23	23	36	29	32	22	30	35	33	44
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	2.3	2.3	3.6	2.9	3.2	2.2	3.0	3.5	3.3	4.4
ระดับความเห็นต่อความรุนแรง	น้อย	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก

จากตารางที่ 3 อธิบายได้ว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนใหญ่จำนวน 6 รายมีความเห็นต่อความรุนแรงในระดับปานกลาง ผู้ให้ข่าวสำคัญ จำนวน 3 ราย มีความเห็นต่อความรุนแรงในระดับน้อย และผู้ให้ข่าวสำคัญ จำนวน 1 ราย มีความเห็นต่อความรุนแรงในระดับมาก

จึงสรุปได้ว่า ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ให้ข่าวสำคัญมีความเห็นต่อความรุนแรงในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

5.1.3.2 ความเห็นของเพื่อนที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญในด้านการใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 4 ความเห็นของเพื่อนที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญในด้านการใช้ความรุนแรง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ความเห็นของเพื่อน
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 1 บิ๊ก	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 2 ดี	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 3 โม่	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 4 วุฒิ	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 5 ปอน	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 6 แด	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 7 เบิ้ม	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 8 จอน	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 9 นก	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 10 เต้	ไม่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง

จากตารางที่ 4 อธิบายได้ว่า เพื่อนของผู้ให้ข่าวสำคัญมีความเห็นว่าผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าเหตุผลที่เพื่อนของผู้ให้ข่าวสำคัญระบุว่าผู้ให้ข่าวสำคัญเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง ได้แก่ ผู้ให้ข่าวสำคัญมีนิสัยชอบมีเรื่องหงุดหงิด โมโหง่าย ก่อเหตุทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ และมีนิสัยไม่ยอมใคร เวลาที่เกิดปัญหาความขัดแย้งจึงต้องให้กำลังเข้าตัดสินอยู่เสมอ ขณะที่ผู้ให้ข่าวสำคัญที่ถูกระบุว่าไม่ได้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง เนื่องจาก ผู้ให้ข่าวสำคัญคนดังกล่าว ถูกเพื่อนชักชวนให้เข้าร่วมการทะเลาะวิวาทด้วยไม่เต็มใจ

5.1.3.3 ความเห็นของบิดามารดาที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญในด้านการใช้ความรุนแรง

ตารางที่ 5 ความเห็นของบิดามารดาที่มีต่อผู้ให้ข่าวสำคัญในด้านการใช้ความรุนแรง

ผู้ให้ข่าวสำคัญ	ความเห็นของบิดามารดา
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 1 บิ๊ก	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 2 ดี	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 3 โม่	ไม่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 4 วุฒิ	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 5 ปอน	ไม่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 6 แด	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 7 เบิ้ม	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 8 จอน	มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 9 นก	ไม่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง
ผู้ให้ข่าวสำคัญรายที่ 10 เต้	ไม่มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง

จากตารางที่ 5 อธิบายได้ว่า บิดามารดาของผู้ให้ข่าวสำคัญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้ให้ข่าวสำคัญเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรง ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าสาเหตุที่บิดามารดาของผู้ให้ข่าวสำคัญให้ความเห็นว่าผู้ให้ข่าวสำคัญเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรง เนื่องจากผู้ให้ข่าวสำคัญมีการแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวให้เห็นเวลาอยู่ที่บ้าน มีรอยฟกช้ำและบาดแผลตามเนื้อตัวให้เห็น และคิดว่าผู้ให้ข่าวสำคัญอึดอัดกับบรรยากาศภายในบ้านจึงต้องไประบายอารมณ์ข้างนอกบ้าน นอกจากนี้ผู้ให้ข่าวสำคัญบางรายยังเป็นฝ่ายบอกบิดามารดาเองว่าไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทมา ขณะที่บิดามารดาที่ให้ความเห็นว่าผู้ให้ข่าวสำคัญไม่ได้เป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรง ได้ให้เหตุผลว่าผู้ให้ข่าวสำคัญมีความประพฤติเรียบร้อยเวลาอยู่ที่บ้าน อยู่ในความควบคุมดูแลตลอดและเชื่อว่าผู้ให้ข่าวสำคัญไม่กล้าไปมีเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจาก ถ้าไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง

5.1.4 การเรียนรู้ความรุนแรงจากครอบครัวทั้งทางตรงและทางอ้อม

ในประเด็นการเรียนรู้ความรุนแรงจากครอบครัวทั้งทางตรงและทางอ้อมนี้ แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ คือ การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว และการเลียนแบบจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

5.1.4.1 การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว

การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว ประกอบไปด้วย ตัวชี้วัด 5 ในประเด็น ได้แก่ การสอนให้ใช้กำลังแก้ไขปัญหา การที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา การใช้ถ้อยคำหยาบคายดูค่า การใช้คำสั่งหรือใช้กำลังบังคับให้ทำตามที่บิดามารดาต้องการ และการลงโทษเมื่อกระทำผิดด้วยความรุนแรง

ในการประเมินระดับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว ในขั้นแรกผู้ศึกษาจะทำเครื่องหมาย ✓ ในส่วนของตัวชี้วัดในแต่ละหัวข้อของการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว ตามการระบุของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสัมภาษณ์ และในการประเมินระดับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว มีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้ คือ

ระดับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวน้อย คือ มีการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวไม่ถึง 3 ข้อ

ระดับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวมาก คือ มีการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป

5.1.4.1.1 ผลการประเมินระดับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวในภาพรวม มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาในภาพรวมของการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว

การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว	จำนวนผู้ให้ข่าว สำคัญ (ราย)
1 การสอนให้ใช้กำลังแก้ไขปัญหา	4
2 การที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา	10
3 การใช้ถ้อยคำหยาบคายดูค่า	9
4 การใช้คำสั่งหรือใช้กำลังบังคับให้ทำตามที่บิดามารดาต้องการ	5
5 การลงโทษเมื่อกระทำผิดด้วยความรุนแรง	5

จากตารางที่ 6 อธิบายได้ว่า การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวมากที่สุด คือ การที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา 10 ราย รองลงมาได้แก่ การใช้ถ้อยคำหยาบคายดูค่า 9 ราย ลำดับถัดไป คือ การลงโทษเมื่อกระทำผิดด้วยความรุนแรง และการใช้คำสั่งหรือใช้กำลังบังคับให้

ทำตามที่เป็นไปตามความต้องการ มี 5 รายเท่ากัน โดยมีการสอนให้ใช้กำลังแก้ไขปัญหา เป็นลำดับสุดท้าย น้อยที่สุด คือ 4 ราย

5.1.4.1.2 ผลการศึกษาจากผู้ให้ข่าวสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวในแต่ละราย ผลของการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 7 ผลรวมของการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวในแต่ละราย

การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรง ของครอบครัว	ผู้ให้ข่าวสำคัญ									
	1 บ๊ิก	2 ดี	3 โม	4 วุฒิ	5 ปอน	6 แต	7 เบิ้ม	8 จอห์น	9 นก	10 เต้
1 การสอนให้ใช้กำลังแก้ไขปัญหา	✓	✓			✓	✓				
2 การที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3 การใช้ถ้อยคำหยาบคายดูต่ำ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
4 การใช้คำสั่งหรือใช้กำลังบังคับให้ทำตามที่เป็นไปตามความต้องการ		✓		✓		✓	✓		✓	
5 การลงโทษเมื่อกระทำผิดด้วยความรุนแรง		✓		✓		✓	✓		✓	
คะแนนรวม	3	5	2	4	3	5	4	1	4	2
ระดับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว	มาก	มาก	น้อย	มาก	มาก	มาก	มาก	น้อย	มาก	น้อย

จากตารางที่ 7 อธิบายได้ว่า จากผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 10 ราย มีนักเรียนอาชีวะชายที่มีการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวในระดับมาก จำนวนทั้งสิ้น 7 ราย ได้แก่ กรณีศึกษาที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7 และ 9 และมีนักเรียนอาชีวะชายที่มีการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวในระดับน้อย จำนวนทั้งสิ้น 3 ราย ได้แก่ กรณีศึกษาที่ 3, 8 และ 10

จึงสรุปได้ว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญได้รับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวในระดับมากเป็นส่วนใหญ่

ความสำคัญของการอบรมสั่งสอนของครอบครัว ที่มีต่อการมีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นนี้ George Herbert Mead (อ้างใน Bryjak and Soroka, 1994:110-112) ได้อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน โดยเฉพาะการเรียนรู้การแสดงบทบาทจาก

บุคคลที่มีนัยสำคัญ เช่น บิดา มารดา โดยบุตรจะสวมบทบาท (Role taking) ของบิดามารดาตามที่ได้เห็น ดังนั้น ถ้าหากบิดามารดาได้อบรมสั่งสอนให้บุตรใช้ความรุนแรง หรือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรง บุตรก็มีแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงตามไปด้วย เพราะบทบาทคาดหวัง (Role Expectation) ของบุตรมีพื้นฐานมาจากการยึดถือบิดามารดาเป็นแบบอย่าง เป็นผู้ที่ยกย่องชื่นชมพฤติกรรม และในการสวมบทบาทของบิดามารดาที่มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงนี้ บุตรจะมีการตีความว่าเขาควรจะแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างไร ถ้าเห็นด้วยก็จะรับเอาพฤติกรรมใช้ความรุนแรงดังกล่าวมาเป็นของตนเอง และแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงก้าวร้าวออกมา นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาให้เกิดความคิดเกี่ยวกับตนเองที่เห็นด้วยกับการใช้ความรุนแรงอีกด้วย กล่าวคือ เมื่อบุตรมีความเห็นว่าการใช้กำลังเป็นวิธีที่ดีและมีการสวมบทบาทของผู้กระทำความรุนแรง ก็มีแนวโน้มที่จะรับเอาความรุนแรงนั้นเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตน ดังนั้น จึงมีการมองตัวเองในฐานะเป็นผู้กระทำความรุนแรง กระบวนการสร้างความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง ที่คิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นการแก้ไขปัญหาและการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติจึงเกิดขึ้น

ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับความคิดของ Cooley (1902:119) ที่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ซึ่งเป็นกลุ่มปฐมภูมิ หรือ “Primary groups” ซึ่งหมายถึงกลุ่มที่มีการสมาคมแบบตัวต่อตัวและมีความร่วมมือกัน ด้วยความที่บิดามารดาและบุตรมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและต่อกัน บุตรจึงยึดเอาบิดามารดาเป็นกระจกเงาในการมองตน (Looking glass-self) ดังนั้น ถ้าบิดามารดาเป็นผู้ใช้ความรุนแรง บุตรก็จะมีการมองตนในฐานะที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมและบุคลิกภาพของ Magarat Mead ที่สนับสนุนว่า พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่น เกิดจากการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว โดย M. Mead (อ้างใน Santrock, 1996:11) ได้อธิบายผลของการศึกษาบนเกาะซามัว (Samoa) ในมหาสมุทรแปซิฟิกว่า บุคลิกภาพของวัยรุ่นเป็นผลมาจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่ทำการอบรมขัดเกลา ไม่ใช่ผลของการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีววิทยา ดังนั้น พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นจึงเกิดจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัวด้วยเช่นกัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ก็เรียนอาชีพชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงจากครอบครัวด้วยกันทุกคน

โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสนับสนุนว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เกิดจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว ได้แก่ การวิจัยของวีระพล ใหญ่อรุณ (2542) ที่ระบุว่าตำรวจชั้นประทวนมีการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาครอบครัว เนื่องจากในวัยเด็กเคยเห็นบิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา การศึกษาของแพทย์หญิงลัดดา เหมาะสุวรรณ (2547) ที่พบว่าเด็กที่ถูกบิดามารดาดูต่ำจะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง มีความน้อยเนื้อต่ำใจ รู้สึกโกรธแค้นบิดามารดา และอยากใช้ความรุนแรงเพื่อแก้แค้นบิดามารดา และการศึกษาของ Ruchkin et al. (อ้างใน ทิพย์วัลย์ สุทิน, 2538:18) ที่ระบุว่าวัยรุ่นชายที่ทำผิดกฎหมายมีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง จะถูกบังคับควบคุมจากครอบครัวอย่าง

เข้มงวด ซึ่งทำให้เด็กจะรู้สึกว่าเขาอิสระทั้งในด้านความคิดและการกระทำ เกิดการต่อต้านคือร้องไม่เชื่อฟังบิดามารดา และกระทำความผิดเป็นการทดแทนที่บิดามารดาไม่ให้อิสระ

5.1.4.2 การเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว

ในหัวข้อการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวนี้ ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 5 ประเด็น ได้แก่ การใช้กำลังตามที่ได้เห็นตัวอย่างจากบิดา การมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวจากการเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว การนำวิธีการแก้ปัญหาด้วยความรุนแรงไปใช้ การจำคำหยาบคายไปใช้ และการส่งเสริมให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว ซึ่งจะแสดงผลของการศึกษาทั้งในภาพรวม และผลการศึกษาจากผู้ให้ข่าวสำคัญในแต่ละราย

ในการประเมินระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ในขั้นแรกผู้ศึกษาจะทำเครื่องหมาย ✓ ในส่วนของตัวชี้วัดในแต่ละหัวข้อของการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ตามการระบุของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสัมภาษณ์ และในการประเมินระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว มีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้ คือ

ระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวน้อย คือ มีการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวไม่ถึง 3 ข้อ

ระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวมาก คือ มีการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป

5.1.4.2.1 ผลการประเมินระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวในภาพรวม มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาในภาพรวมของการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว

การเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว	จำนวนผู้ให้ข่าวสำคัญ (ราย)
1 การใช้กำลังตามที่ได้เห็นตัวอย่างจากบิดา	6
2 การมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวจากการเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	7
3 การนำวิธีการแก้ปัญหาด้วยความรุนแรงไปใช้	6
4 การจำคำหยาบคายไปใช้	10
5 การส่งเสริมให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว	5

จากตารางที่ 8 อธิบายได้ว่า การเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ การจำคำขยหายไปใช้ พบทั้ง 10 ราย รองลงมา คือ การมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวจากการเห็น เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวน 7 ราย ถัดมา ได้แก่ การใช้กำลังตามที่ได้เห็นตัวอย่าง จากบิดา และการนำวิธีการแก้ปัญหาด้วยความรุนแรงไปใช้ มีจำนวนเท่ากัน คือ 6 ราย ตามลำดับ และการส่งเสริมให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัว 5 ราย เป็นลำดับสุดท้าย

5.1.4.2.2 ผลการศึกษาจากผู้ให้ข่าวสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการเขียนแบบ ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวในแต่ละราย มีผลของการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 9 ผลรวมของการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวในแต่ละราย

การเขียนแบบความรุนแรง ที่เกิดขึ้นในครอบครัว	ผู้ให้ข่าวสำคัญ									
	1 บ๊ิก	2 ดี	3 โม	4 วุฒิ	5 ปอน	6 แต	7 เข็ม	8 จอ	9 นค	10 เต
1 การใช้กำลังตามที่ได้เห็นตัวอย่าง จากบิดา	✓	✓		✓		✓	✓		✓	
2 การมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวจากการเห็น เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
3 การนำวิธีการแก้ปัญหาด้วยความ รุนแรงไปใช้	✓	✓		✓		✓	✓		✓	
4 การจำคำขยหายไปใช้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5 การส่งเสริมให้ใช้ความรุนแรงของ ครอบครัว	✓	✓		✓	✓	✓				
คะแนนรวม	5	5	1	5	3	5	4	1	4	1
ระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่ เกิดขึ้นในครอบครัว	มาก	มาก	น้อย	มาก	มาก	มาก	มาก	น้อย	มาก	น้อย

จากตารางที่ 9 อธิบายได้ว่า จากผู้ให้ข่าวสำคัญทั้ง 10 ราย มีนักเรียนอาชีวะชายที่มีระดับ การเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวมาก จำนวนทั้งสิ้น 7 ราย ได้แก่ กรณีศึกษาที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7 และ 9 และมีนักเรียนอาชีวะชายระดับการเขียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว น้อย จำนวนทั้งสิ้น 3 ราย ได้แก่ กรณีศึกษาที่ 3, 8 และ 10

จึงสรุปได้ว่า ผู้ให้ข่าวสำคัญมีการเลียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวในระดับมาก เป็นส่วนใหญ่

การที่วัยรุ่นมีการเลียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวไปใช้นั้น Bandura (1961: 575-582) ได้อธิบายไว้ในทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ว่าเด็กและเยาวชน จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวได้จากการเลียนแบบความรุนแรง ซึ่งเรียกว่า “Imitative Aggression” จากตัวแบบที่ใช้ความรุนแรง (Aggressive Model) โดยครอบครัวถือว่าเป็นตัวแบบที่สำคัญ มีอิทธิพลอย่างมากต่อการมีพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก เด็กจะเลียนแบบจากการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัวที่อยู่รอบตัว เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีการใช้ความรุนแรง ก็จะมีการเลียนแบบและมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงตามไปด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Sutherland ในทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่าง (Different Association Theory) ที่ได้อธิบายสาเหตุของการกระทำผิดของบุคคลว่าเกิดจากการคบหาสมาคมกับผู้ที่กระทำผิด บุคคลจะเรียนรู้และรับเอาแบบแผนพฤติกรรมการกระทำผิดมาจากบุคคลที่ตนคบหาสมาคมด้วย โดยเฉพาะจากบุคคลใกล้ชิด ซึ่งจะมีผลอย่างมาก กล่าวคือ ยิ่งมีการคบหาสมาคมที่ใกล้ชิดมากเท่าไร มีความถี่ในการคบหาสมาคมมากเท่าใด ก็จะยิ่งทำให้เกิดการเรียนรู้และรับเอาแบบแผนพฤติกรรมการกระทำผิดมากขึ้นเท่านั้น (Sutherland and Cressey, 1978 : 80-81) จึงกล่าวได้ว่า จากการที่บิดามารดาเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนอาชีวะชายเป็นอย่างยิ่ง นักเรียนอาชีวะชายจึงมีการเรียนรู้และรับเอาแบบแผนพฤติกรรมการกระทำผิดที่พบในครอบครัว ในเรื่องการใช้ความรุนแรงไปใช้

โดยมีงานวิจัยที่สนับสนุนว่าพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เกิดจากการเลียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ได้แก่ งานวิจัยของ สุมนและคณะ (2534) ที่ระบุว่าเด็กจะมีการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ เด็กจะจดจำการพูดโกหก การทะเลาะวิวาทด้วยคำหยาบคายที่ได้เห็นจากผู้ใหญ่ไปใช้ การศึกษาของวราภรณ์ ดวงจันทร์ (2530) ที่พบว่าเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำ ความผิดและถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางบ้านกรุณา ซึ่งมีประวัติว่าอยู่ในครอบครัวที่สามีทำร้ายร่างกายภรรยา มีความคิดว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ โดยมีความเห็นว่าสามีสามารถใช้กำลังต่อภรรยาได้ และงานวิจัยของพรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2539) ที่พบว่าเยาวชนไทยที่อยู่ในครอบครัวที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา ได้เห็นบิดาใช้กำลังต่อมารดาอยู่เป็นประจำ จะมีความก้าวร้าวสูง

5.1.5 การสรุปข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของการศึกษา อยู่ 2 ข้อ คือ

ข้อ 1 เด็กนักเรียนอาชีวะชายที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทในครอบครัวที่มารดาเป็นเหยื่อความรุนแรง ซึ่งได้รับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาน่าจะมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง โดยคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นการแก้ไขปัญหาและการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ

ข้อ 2 เด็กนักเรียนอาชีวะชายที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทในครอบครัวที่มารดาเป็นเหยื่อความรุนแรง จะเกิดการซึมซับและเลียนแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ซึ่งทำให้เด็กนักเรียนอาชีวะชายดังกล่าวน่าจะมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง โดยคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นการแก้ไขปัญหาและการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ

เนื่องจากกรอบแนวคิดของการศึกษาในครั้งนี้ มีอยู่ว่าสาเหตุที่นักเรียนอาชีวะชายมีไปเรื่องก่อเหตุทะเลาะวิวาท ก็เพราะว่ามีความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง โดยมองว่าการใช้ความรุนแรงเป็นการแก้ไขปัญหาและการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ ซึ่งความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรงนี้ เกิดขึ้นจากการได้รับการอบรมสั่งสอนและการเลียนแบบจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ดังนั้น ถ้าหากในการศึกษาครั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงจากครอบครัวและมีการเลียนแบบการใช้ความรุนแรงจากครอบครัว และกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อความรุนแรง โดยมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงแล้ว ก็กล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง

ผลของการศึกษาพบว่า นักเรียนอาชีวะชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของครอบครัวและมีการเลียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และในส่วนของความเห็นต่อความรุนแรงนั้น พบว่านักเรียนอาชีวะชายมีระดับความเห็นต่อความรุนแรงในระดับปานกลางหรือมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงปานกลางเป็นส่วนใหญ่

จากผลของการศึกษาตามที่ได้กล่าวมานี้ สามารถสรุปได้ว่า การได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวและการเลียนแบบจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ทำให้นักเรียนอาชีวะชายมีความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง ตรงตามข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของการศึกษาทั้ง 2 ข้อที่ได้ตั้งไว้

โดยมีงานวิจัยที่สนับสนุนว่าผู้ที่มีความคิดเกี่ยวกับตนเองไม่ดี มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่ใช้ความรุนแรง ได้แก่ การศึกษาของวิมล สุวรรณฉนิ (2527) ที่ระบุว่านักเรียนอาชีวะศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มมีความคิดเกี่ยวกับตนเองต่ำกว่านักเรียนปกติ งานของรัฐกมล บรรหาร (2534) พบว่าวัยรุ่นชายที่มีความก้าวร้าวจะมีความคิดเกี่ยวกับตนเองต่ำกว่าวัยรุ่นชายปกติ และการ

วิจัยนงลักษณ์ วงศ์ประเสริฐ (2533) ที่ได้ศึกษาการกระทำผิดของวัยรุ่นในด้านยาเสพติด พบว่าวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดจะมีการความคิดเกี่ยวกับตนเองที่ไม่ดีเมื่อเทียบกับวัยรุ่นปกติทั่วไป

5.2 ข้อค้นพบของการวิจัย

5.2.1 ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า การขัดเคลาทางสังคมของครอบครัวมีผลต่อการมีพฤติกรรม การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ทั้งจากการอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงของ ครอบครัวและการเลียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว โดยพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีระดับ การอบรมสั่งสอนให้ใช้ความรุนแรงมากจะมีระดับการเลียนแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว มากเช่นเดียวกัน

5.2.2 พบว่าถ้าตัวนักเรียนอาชีวศึกษามีหน้าที่ต้องช่วยเหลืองานในครอบครัว เช่น กิจการ ค้าขายภายในครอบครัว จะมีส่วนช่วยลดการมีพฤติกรรมก่อเหตุทะเลาะวิวาทได้ เพราะเมื่อเลิก เรียนแล้วต้องกลับมาช่วยงานบ้าน ทำให้ไม่มีเวลาไปมั่วสุมอยู่กับกลุ่มเพื่อน และยังอยู่ในสายของ บิดามารดาอีกด้วย

5.2.3 พบว่าพฤติกรรมก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในปัจจุบัน จะเน้นไปที่ การสร้างความบาดเจ็บเสียหายแก่คู่กรณี โดยจะใช้วิธีการเข้าทำร้ายแบบฉาบฉวย คือ จะฉวย โอกาส ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามเผลอไม่ทันระวังตัว นอกจากนี้ การก่อเหตุทะเลาะวิวาทจะมีลักษณะตั้งแต่ไม่ ยึดเยื้อ กล่าวคือ มักจะตีกันทุกครั้งที่เจอหน้า แต่เมื่อเข้าไปทำร้ายคู่กรณีจนพอใจหรือรู้สึกว่าคุณได้ กำไรแล้วก็จะถอยออกมาทันที

5.2.4 ในนักเรียนอาชีวศึกษาบางรายพบว่าพฤติกรรมก่อเหตุทะเลาะวิวาทเกิดจากอิทธิพล ของกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่ และสถาบันอาชีวศึกษา มากกว่าการอบรมสั่งสอนและการเลียนแบบความ รุนแรงจากครอบครัว ซึ่งอธิบายได้ว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ทำให้ตัวนักเรียนอาชีวศึกษา เกิดความรู้สึกว่าครอบครัวไม่อบอุ่น น้อยใจบิดามารดาที่ไม่รัก ไม่ดูแลเอาใจใส่ จนเกิดความห่าง เห็นกันกับบิดามารดาในที่สุด ซึ่งเป็นการผลักดันให้ไปคบหาและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน เพื่อ ทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปไม่ได้รับจากครอบครัว ดังนั้น ถ้าหากกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง ก็จะมีโอกาสที่จะถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรงตามไปด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอาชีวศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางไว้ดังนี้ คือ

5.3.1 ควรมีมาตรการทางกฎหมายลงโทษบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่ปล่อยปละละเลย ไม่ได้ดูแลพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษา จนไปมีเรื่องก่อเหตุทะเลาะวิวาท

5.3.2 ควรมีมาตรการด้านงานสารวัตรนักเรียนและเครือข่ายสารวัตรนักเรียน เพื่อคอยตรวจตราและสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษาเวลาที่อยู่นอกสถาบันศึกษา และตรวจค้นการพกพาอาวุธของนักเรียนอาชีวศึกษา

5.3.3 สถาบันอาชีวศึกษาควรเพิ่มกิจกรรมที่เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เข้าไปในหลักสูตร เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมต่างๆ โดยควรจะจัดให้กิจกรรมดังกล่าวเป็นวิชาบังคับในทุกเทอมการศึกษา

5.3.4 สถาบันอาชีวศึกษาควรใช้หลักศาสนาเข้ามาช่วยกล่อมเกลาคิดใจของนักเรียนอาชีวศึกษา เช่น จัดให้มีพระมาเทศน์ให้ฟังอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง หรือจัดกิจกรรม ไปนั่งสมาธิที่วัด

5.4 ข้อจำกัดของการวิจัย

5.4.1 ผู้ให้สัมภาษณ์บางรายไม่เต็มใจให้ข้อมูล ในด้านความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากเป็นเรื่องภายในครอบครัวและเป็นด้านที่ไม่ดี และในการศึกษานี้ยังเป็นการศึกษาเฉพาะรายกรณีศึกษา เมื่อมีผู้มาขอข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการศึกษา จึงทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาดังกล่าวเกิดความไม่สบายใจ ไม่อยากที่จะตอบคำถามตามจริง เพราะเป็นการเอาเรื่องที่ไม่ดีในครอบครัวของตนเองมาเปิดเผยให้ผู้อื่นรู้ และกลัวว่าผู้ศึกษาจะเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงว่าเป็นใคร อยู่ที่ไหน ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อครอบครัว

5.4.2 ถ้าในระหว่างการสัมภาษณ์มีเพื่อนของผู้ให้สัมภาษณ์อยู่ด้วย จะได้ข้อมูลในด้านการเข้าร่วมก่อเหตุทะเลาะวิวาทดีมาก เพราะจะช่วยกันเล่ารายละเอียดให้ฟัง แต่จะไม่ค่อยได้ข้อมูลที่เป็นเรื่องภายในครอบครัว โดยเฉพาะการใช้ความรุนแรงของบิดามารดาที่กระทำต่อกันและต่อตัวนักเรียนอาชีวศึกษาดังกล่าว เพราะผู้ให้สัมภาษณ์บางรายจะไม่กล้าพูดความจริงต่อหน้าเพื่อนว่าบิดามารดามีปัญหาทะเลาะวิวาทกัน ถูกบิดามารดาดูค่าหรือลงโทษอย่างไรบ้าง เนื่องจากกลัวว่าจะดูไม่ดีในสายตาของเพื่อน

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.5.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษานักเรียนอาชีวศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท แต่ไม่ได้อยู่ในครอบครัวที่บิดาใช้ความรุนแรงต่อมารดา มารดาเปรียบเทียบกับ

5.5.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการเพิ่มขนาดกลุ่มประชากรหรือระยะเวลาในการศึกษาที่นานขึ้น เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาที่ละเอียดและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

5.5.3 เนื่องจากสภาพแวดล้อม ลักษณะความเป็นอยู่ของครอบครัวในสังคมเมืองกับสังคมชนบทมีความแตกต่างกัน ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรมีการศึกษาในนักเรียนอาชีวะที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลด้วย

5.5.4 ในการศึกษาครั้งนี้ ได้เน้นไปที่อิทธิพลของบิดามารดาที่มีต่อความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะเพิ่มตัวแปรในด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อความคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านความรุนแรง เช่น การปลูกฝังค่านิยมของสถาบัน การรับรู้และเลียนแบบความรุนแรงจากสื่อ เป็นต้น ว่ามีผลมากน้อยเพียงใด